

תקון שניים עשר

לייל ט"ו באדר (שושן פורים) 

הכנתת המ"א באש - בסוד החשמל

ולכל היד החקקה - [זה] חשמל. ולכל המורה הגדול, דעתה כתיב אש לפניו תאכל וסביכיו וכו' [נשערה מאר] לפניו תאכל וסביכיו וכו' (תהלים ג, ג) אלין חיות אש ממילות דכלחו שחון לבך לשיזב אמשטרא אחרא. ובה וסביכיו נשערה מאד, שהקב"ה מדקיק עם חסידיו בחות השערה (במות קכא, ב), שאין מי שיכול ברוך הוא מדקיק עם חסידיו בחות השערה¹ לעבור פנימה אלא מותך זה החשמל. ולפיכך, מי שאנו לך ונקי בראשינו, לא יכול לעبور שם. והוא מה שפטות: כי באש יהוץ נשפט (ישעה ס, טו).

ויהא הרוזעה הנאמן בא, פתח ואמר, רבי רבוי, כי באש יהוץ נשפט, ודאי לך הוא, [אש] - זה חשמל. שלעתיד לובוא, יבוא גוג לעורך מלחה נגר צד הקדשה, שפטות בו: על יהוה [צד הקדשה] ועל משיחו (תהלים כ, ב). או יתגבר חשמל זה בנצח, ובו ישרא באש

ולכל היד החקקה חשמל. ולכל המורה הגדול, דעתה כתיב אש לפניו תאכל וסביכיו וכו' (תהלים ג, ג) אלין חיות אש ממילות דכלחו שחון לבך לשיזב אמשטרא אחרא. ובה וסביכיו נשערה מאד, שהקב"ה מדקיק עם חסידיו בחות השערה (במות קכא): דليلת מאן דיכיל לאברה לגו אלא מגו האי חשמל. ובגין לך מאן דלאו איהו זביך ונקי באמוני, לא יכילה לאברה תפון. הרא הוא דכתיב כי באש ה' נשפט (ישעה סו, טז).

ויהא רעיא מהימנא אתי פתח ואמר ר' ר', כי באש ה' נשפט, ודאי הכל איהו דא חשמל. דלומנא דאתה ייתמי גוג לאגחא קרבא בתדי סטר קדיישא, דכתיב בה על ה' ועל משיחו (תהלים ב, ב). כדי יתתקוף חשמל דא לקבלה, ובה

.1. ע"פ חזקאל א, כז, "וארה כעין חשמל כمراה אש בית לה סביב"; חשמל רמז לצדק (יסוד) עיין זהר ג, רכח, א. וע"ח, שער מ"א, שער החשמל.

.2. ע"י זהר יתרו ח"ב, פא, סע"ב.

.3. עי' בבא קמא ג, ע"א, אלום כאן כוונת רבניו על החשמל הסובב מבחוץ, הוא השומר מהס"א.

ודאי. כי באש יהוה נשפט ובחרפו אַת
כל בשר (ישעה סוטו). חרבו - זו
גבורה, שבה נטול נקמות מהרשעים.
ושמו של החרמל הוא יאחדונה".
יהוה בפנים. אדני - [בחוץ] דין,
שבו שורף את הרשעים. כי באש יהוה
נשפט וכו'.

יעור, א"ש זה אללים על דרך זה,
אל"ף למ"ד ה"י יונ"ד מ"מ [עם הפול
במנן א"ש], כי באש יהוה נשפט.
ואתיה"ה ארני. הם [במנן] אללים,
[דרנו] אמא [אתיה"ה] ובתיה [ארני].
שאלהם זה גבורה, פול שיניהם באחד
[דרינו] אמא וגם השכינה נקראם
אללים. לוקח אמא [מעלה], ונוקבא
מלמתה. כלל של הבל עק"ב [פעמים
אליה"ם, אמא ובתיה, במנן עק"ב], זה
עקב של משיח בן יוסף, שבו עשה
נקמות בעובדי עבורה זרה, וזה הוד
[שם] משרש משיח בן יוסף⁶. עקב
שדורך את אותה פרורה [שם של
קלפה], שנאמר בה: פרורה דרכתי לבר
(ישעה סגנ). ומצד זה [של הנקמה
בתוב]: ישמה צדיק בני קום (תחים
נה, יא), שמshi בן יוסף מצדיק [יסוד]
הוא [יוצא]. אבל הנקמות שלו, [חט]
בכלל שחשור בהוד? וטוד הדבר, פטעי
[רגליין, הוד] רוחץ בדם הרשע (שם שם).

יתוקד בנורא ודאי, כי באש ה' נשפט
ובחרפו את כל בשר. חרבו דא גבורה
הבה נטיל נוקמין מחייב. ושם
החרמל אליו יאחדונה", יהוה לגו,
אדני דין, בה להיט חיביא, כי באש
ה' נשפט וכו'.

ועוד, אש דא אללים בגונא דא אל"ף
למ"ד ה"י יונ"ד מ"מ, כי באש ה'
נשפט. ואתייה אדני אנון אללים, אמא
וברתא. דאללים דא גבורה נטיל
לתרוייה בחר. נטיל לאמא מלעלא
ולנוקבא מלתקא. כלל לא דבלא עק"ב.
דא עקב דמשים בן יוסף, דבה יטל
נוקמין מעובדי עבורה זרה ודה הוד.
עקב דדריך לה לה היא פורה, דאטמר
בה: פורה דרכתי לבדי (ישעה סג. ג).
ומסתרא דא ישמה צדיק כי חזה נקם
(תחים נה, יא) דמשית בן יוסף מצדיק
אייה. אבל נוקמין דילה בגין דאתקشر

4. עי' פרוס רומנים כג, ח.

5. המילוי של אללים בגין שאות של האש, עי' ספר יצירה ג, ג.

6. ת"ז תי' טט, קיד, ע"א.

7. עי' זהר פנחס ח"ג, ר מג, רע"ב.

אבל פעמיו [שניהם רגלים, למה? אלא]
בגמל נצח [משיח בן דוד שאהו בימיין,
נצח] שהתחבר אליו.

וועוד על משיח בן יוסף [בתוכו]: ובית יוסף להבה (עובדיה א, יח), [להב"ה,
במנין] מ"ב, שם של מ"ב אותיות;
שיעקב [הוא עק"ב, פעמים אלה"מ,
במליו], הוא [במנין א"ש] הוא אש עקר
הכל. אבל: בית יוסף להבה - בזמנם
שמתפקידם [אש] במדרגותיו [של השם
מ"ב] ומרחלהם. וועלוי [בתוכו]: פרחו ל'
שעריו צדק אבוא ב"ם [ב"ם אותיות
מ"ב] אודה יה (תהלים קיה, יט) שעריו
צדק [רמו] לשכינה. ובזמנן הגלות כל
השערים גנעלוּ (ע"פ בבא מציעא נט, א).
ומהדען? אלא בגמל הסטרא אחרא,
שנאמר בה: לפתח חטא רביז¹⁰
(בראשית ד, ז). אבל בין שטעבור
הסטרא אחרא מהעוול, מיד, פרחו ל'
שעריו צדק. באיזה מ"ה תעבור הס"א?
אלא אבוא ב"ם - זה [שם] מ"ב, של
משיח בן יוסף. אודה יה - זה יה
הארה פנימיות מצד של נבורה, לפות
כל הקליפות. וזה יה שנאמר בו: כי יד
על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק¹¹
(שמות יז, יט), שוה [השים] עומד ליהום
אות עמלק] תמייה.

בהוד. וሩזא דמלה: פעמיו ירמח בדם
הרשע (תהלים נה יא). אבל פעמיו, בגין
נצח דאתםבר בהדה.

וועוד משיח בן יוסף דא ובית יוסף
להבה (עובדיה א, יח) דא מ"ב שמא
דמ"ב אתון. דיעקב איהו אש, עקרה
הכל. אבל בית יוסף להבה. ובה פתחו
דאთפרש בדרגוּי ואטלhit. ובה שעריו
לי שעריו צדק אבוא בם אודה יה
(תהלים קיה, יט). דשכינטא איה שעריו
צדק. ובזמנן דגלוּתא כל השערים
געלוּ. אמא. אלא בגין סטרא
אחרא, דאתםבר בה: לפתח חטא
רבץ (בראשית ד, ז). אבל בז'ון
התהuper סטרא אחרא מעולם, מיד
פתחו לי שעריו צדק. במא חילא.
אלא אבוא בם, דא מ"ב דמשיח בן
יוסף. אודה יה, דא יה נהירו פנימה
מסטרא דגבורה, לאכפיא כליהו
קליפין. וזה יה דאתםבר בה: כי יד
על כס יה מלחמה לה' בעמלק
(שמות יז, יט) דדא [י"ה?] קאים
להרסא לה פרידר.

8. שם מ"ב הוא אב"ג ית"ץ וכו' היוצא מאנה בכח גדולות ימינך תтир צורה וכו'. עיין אדר במרום ש"ס - ש"א.

9. ولكن מבקש יוסףفتحו לי שעריו צדק שנגעלו.

10. עיין אדר במרום ח"א עמ' מב, שהס"א עומדת בפתח, וראה שם פעולה שם מ"ב בפתחת השערים.

11. במלחמות מלך יהושע בן נון (משיח בן יוסף) הוא שהורג מלך. כמו שכותוב: ויחלוש יהושע את מלך.

וְהַנֶּה אֶלְيָהו הַנְּבִיא הַנְּאָמֵן בָּא,
פָּתָח וְאָמֵר: רַبִּי רַבִּי, כִּי בָּאָשׁ יְהוָה
נְשִׁפט וְדָאי, וְהַחֲשָׁמֵל שְׁפֹטֵב בְּחוּזֵן.
עַלְיוֹן בְּתוֹב: לְהַבָּה תְּלַחְתָּ רְשֻׁעִים
(תהלים קיו). וּבְשֻׁעה שְׁעָמָרוּ יִשְׂרָאֵל
עַל חֶרְסִינִי, נְאָמֵר בָּהֶם: אֵת הַדְּבָרִים
הָאֶלְيָה דִּבֶּר יְהוָה אֶל בְּלֵקְהַלְכָם בְּהָר
מִתְּזַחְדֵּף הָאָשׁ (דברים ה, ה). שְׁעָרָת
הַרְבָּרוֹת, בְּגַנְדר עַשֶּׂר מִרְגּוֹת¹², וּבְלַיְלָה
מִתְּזַחְדֵּף הָאָשׁ נְאָמָרוּ, [אֲשֶׁר] וְהַחֲשָׁמֵל
שְׁפֹטֵב עַלְיָהָם. בְּכָל זֹאת בְּתוֹב: וַיַּצְאֵבוּ
בְּתִחְתִּית הַהָר (שםות יט, ז), בְּגַלְלָה
שִׁירָאֵל עַזְמָדִים בְּפִנִים וְדָאי,
וּמִתְּרַבְּקִים בְּשִׁבְנוֹתָם שָׁרוֹוי. וְלֹא
נִתְּן חַשְׁמֵל וְהַאֲלָא לְהַצִּיל אֵת אֶלְיָהו
שְׁבָפְנֵים, מִפְּנֵי שְׁלָא רָאוּ.

וְעוֹד, בְּחַשְׁמֵל נִמְצָא: סְקִילָה שְׁרָפָה הַרְגֵּן
וְחַקָּק, עַל פִּי אַרְבָּע אָוֹתִיות שֶׁל אַדְנֵי¹³
שָׁבוֹן. בְּ[אַוְתָה] אֲסִיקִילָה, בָז: כִּי סְקוֹל
יִפְקַל אוֹ יְרָה יִירָה (שם שם, ג), יְרָה עַם
חַפּוֹלֵל בְּגַמְטְרִיה] רַיּוֹן, שְׁחוֹא [בְּמַנְנָן]
גְּבִירָה. שְׁרָפָה – בָּאָשׁ, שְׁבָתוֹב בָּה: כִּי
בָּאָשׁ יְהוָה נְשִׁפט. וּסְקוֹלָה – בָּה גְּרָחָה
מֵי שְׁלָא רָאוּי, לְמַטְהָה¹⁴. וּבְשְׁרָפָה – נְשִׁרָפָה
מֵי שְׁלָא רָאוּי לְהַתְּקַרְבָּה וּרְוֹצָה לְהַתְּקַרְבָּה,
וְוְהַבָּה בְּ[אַוְתָה] דָ' שֶׁל שִׁים אַדְנֵי. וּלְגַבְיוֹ חַרְבָּה
[הַרְגֵּן] נְאָמֵר: וּבְחַרְבָּנוּ אֵת בָּל בְּשָׁר

וְהַא אֶלְיָהו נְבִיאָה מִהִימָנָא אַתְיִ
פָּמָח וְאָמֵר רִ' רִ', בָּאָשׁ הַיְ נְשִׁפט וְדָאי
דָא חַשְׁמֵל דָאַסְטָר לְכָר. עַלְהָ בְּתַחְבֵּיב
לְהַבָּה תְּלַחְתָּ רְשֻׁעִים (תְּהִלִּים קו, יח).
וּבְשִׁעְמָתָא דָקִימָיו יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינִי
אָתְמָר בָּהָו: אֵת הַדְּבָרִים הָאֶלְהָ דִבְרָה הַיְ
אֵל בָּל קְהַלְכָם בְּהָר מִתְּזַחְדֵּף הָאָשׁ (דְבָרִים
ה, יח). דַעֲשָׂרָת דְבָרִים לְקַבֵּל עַשֶּׂר
פְּרָגִין, וּבְלַהֲו מְגַו אֲשֶׁר אָתְמָרָו, דָא
חַשְׁמֵל דָאַסְטָר עַלְיָהו. וְעַם בָּל דָא בְּתַחְבֵּיב
וַיַּחֲצִיבוּ בְּתִחְתִּית הַהָר (שְׁמוֹת יט, יז).
דָהָא יִשְׂרָאֵל לְגַו קִימָין וְדָאי יִמְתַּדְבְּקִין
בְּשִׁכְינָתָא בְּדָקָא יָאוֹת. וְלֹא אֲתִיחַיֵּב
חַשְׁמֵל דָא אֶלְאָ לְשִׁיזְבָּא אַנְיָן דְלַגּוּ
מִמְּפָן דָלָא אַתְחֹזֵי.

וְעוֹד, חַשְׁמֵל בָּה סְקִילָה שְׁרָפָה הַרגֵּן
וְחַנְקָק בְּדָ' אַתְוֹן אַדְנֵי דִבָה. בָא' סְקִילָה,
בָה כִּי סְקוֹל יִפְקַל אוֹ יְרָה יִרָה (שם שם,
יג) רַיּוֹן דָא גְּבוּרָה. שְׁרָפָה בָאָשׁ,
דְכִתְבֵּבָה כִּי בָאָשׁ הַיְ נְשִׁפט. וּסְקִילָה
בָה אַתְדִּיחַי הַהָוָא דָלָא אַתְחֹזֵי, לְמַתָּא.
וּבְשְׁרָפָה אַתְוקַד מְאָן דָלָא חַזֵּי
לְאַתְקָרְבָּא יְבָעֵי לְאַתְקָרְבָּא, וְדָא בְּרִ'
דְשָׁם אַדְנֵי. וּבְמַרְבָּא, דָאַתְמָר בָה:

12. דַהֲיָנוּ עַשֶּׂר סְפִירּוֹת, עי' זֶה ח"ב רְעוּ, ע"א, וּלְעַיל תי' כ.

13. עי' זֶה צו ח"ג, לג, ע"א; ולענין השם אַדְנֵי שב חַשְׁמֵל, עי' לעיל אצל הערכה 4.

14. שב סְקִילָה קּוֹדֵם כָּל דּוֹחֲפִין, עי' סְנָהָדוֹרִין מָה, ע"א.

(ישעה סו,טו). [בחרב] נעשה הרג למי שלא ראייה להכנים, [באות נ' של אדנ']. ובאות י' נעשה חנק, שחונקים אותו [החותטא] שלא יוכל לינוק מחרוץ צד הקדרשה, לפיכך [כתבו]: ובפי חללי יתלה שם שם, [חללים] – שחריר בכתמה טוגנים הם [נחלקים]. וכל זה כדי לשמר אותה הפגנומיות. יד החזקה ומורה גדוֹל ונדי.

ובחרבו את כל בשר, (ישעה סו,טו) את העביר הרג למאנ דלא אתחזיז למייעל. ובבי' את העביר חנק, דחנקין לה דלא יכול לננקא מגו סטר קדיישא. בגין בך ורבוי חללי ה' (ישעהו סו טו), דהא בכאה זינין אנון. וככלא לניטירוטא דההיא דלגו, יד החזקה ומורה גדוֹל ונדי.